

2den Kreds (Borgen) berørte ved Sagens tidligere Foretagelse, af hvilke det ene vedkommer Stenographerne og det andet Bibliothekaren. Udvalget erkjender tilfulde Stenographiens Betydning under vore nuværende Forhold og forudsæer, hvorledes den vil vinde en stedse stigende Betydning under Udviklingen af vore offentlige Forhold, og man kan ikke nære nogen Tvivl om, at man bør holde det Synspunkt for Øie, om der ikke, navnlig fra Regjeringens Side, kunde være Anledning til at tage Forholdsregler, for at betrygge denne Kunst i dens Udvikling her i Landet, navnlig vilde det vist være meget hensigtsmæssigt, om der blev truffet Foranstaltninger til at jævnlige Cursus kunne holdes over Stenographi, der kunde medføre, at en Kreds af Tilhørere gratis kunde tilegne sig denne Kundskab, og at der saaledes kunde være et større Antal af Personer, som der kunde vælges imellem, hvor Forsamlinger, som nu begge Thingene eller maaskee senere Forsamlinger af anden Bestaaelse maatte trænge til den Bistand, som Stenographien vil kunne yde. Men uagtet Udvalget saaledes erkjender Stenographiens Værd under disse Forhold og erkjender, hvor meget der navnlig fra Regjeringens Side kunde tale for at tage Forholdsregler i den nævnte Retning, saa foreligger nu den nærværende Sag paa en saadan Maade, at der ikke fra Udvalgets Side derom kunde gøres noget Forslag til det ærede Thing, og det er desuden Udvalgets Formening, at man maa indskrænke de lønede Embedsposter og ikke oprette flere end absolut nødvendigt. De Forslag, som ere gjorte, angaae de Poster, som Thingenes Formænd ansee for at være fornødne; paa flere har man ikke fundet Anledning til at henlede særlig Opmærksomhed, og hvad navnlig Stenographerne angaaer, troer jeg desuden, at det stiller sig anderledes for dem, end med Hensyn til Rigsdagens egentlige Embedsmænd, da, som jeg har tilladt mig at antyde, Stenographien vil komme til at virke i en videre Kreds paa en saadan Maade, at jeg troer det maa udgaae fra Regjeringen, hvad der skal skee i Henseende til at ordne de Forhold, der vedkomme en Udvikling af den her i Landet.

Det andet Punct vedkommer Bibliothekaren eller Bibliothekets Afbenyttelse. Derved har været forholdt saaledes, at Bibliothekaren, saalange Rigsdagen var samlet, har haft visse Diæter, og for Tidrummet imellem de 2 Sessioner har faaet en Gratification eller et Honorar, som fandtes billigt for den Uleilighed, der i denne Mellemtid var paalagt ham. Det er nu Udvalgets Formening, at der kan fremgaaes paa lignende Maade, og at der i alt Fald Intet kunde være i Veien for, at Bureauchefen overtog den vist ikke store Uleilighed ved enkelte Leiligheder, hvor der maatte ønskes Udlaan fra Rigsdagens Bibliothek, da at være tilrede for at give Vedkommende den Bistand, de i den Henseende behøvede. Men idet man saaledes troer, at ad disse 2 Veie kunde den Trang vel fyldestgøres, som vil vise sig imellem Rigsdagens Sessioner, og som dog ikke kan være af noget betydeligt Omfang, har man ikke fundet nogen Anledning til at gjøre noget Andragende om at sætte Bibliothekaren som lønnet Embedsmand ved Siden af de 3, om hvilke vort Forslag handler.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemningen, hvorved:]

§ 1.

1) Ved Rigsdagen ansættes som lønede Embedsmænd en Bureauchef og tvende Secretairer.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

§ 2.

2) Bureauchefen ansættes og affædiges efter Formændenes Indstilling ved Rigsdagens Beslutning. Han har under Thingenes Formænd og efter disses nærmere Anvisning at bestyre alle under Rigsdagsbureauet henlagte Forretninger, at forestaae Archivet og føre Tilsynet med Localer og Inventarium, ogsaa i den Tid, hvori Rigsdagen ikke er samlet, samt endelig særlig at paasee og deeltage i Revisionen af Folkethingets Tidende.

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

§ 3.

3) Den ene Secretair ansættes og affædiges af Landsstinget efter Formændens Indstilling. Han besørger Revisionen af Landsstingets